

Αριθμός 16321

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΗ**Του Γ΄ Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Θεσσαλονίκης**

Συνεδρία της 2 Δεκεμβρίου 1998

Σύνθεση	Κατηγορούμενος	Πράξη
Ιωάννης Πατρίκιος Προεδρεύων Πλημμελειοδίκης (κωλύονται οι Πρόεδροι και οι αρχαιότεροι Δικαστές)	Γ.Α. του Α., κάτοικος Θεσσαλονίκης ΠΑΡΩΝ	Σωματική βλάβη από αμέλεια
Αθανασία Φραγκαλιά Πλημμελειοδίκης		
Μαρία Πούλιου Πλημμελειοδίκης		
Πασχάλης Πατσαοικονόμου Εισαγγελικός Πάρεδρος		
Αλεξάνδρα Σαμψωνίδου Γραμματέας Δικ. υπάλληλος με γ΄ βαθμό		

ΕΚΘΕΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

Στη σημερινή Δημόσια συνεδρίαση του Δικαστηρίου αυτού ο Πρόεδρος εκφώνησε το όνομα του κατηγορουμένου, ο οποίος παρουσιάστηκε και όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του είπε ότι ονομάζεται όπως

αναφέρεται παραπάνω και διορίζει συνήγορό του για να τον υπερασπισθεί την παρούσα δικηγόρο Θεοδώρα Χατζηπαντελίδου (AM 5286).

Στο σημείο αυτό η Πρόεδρος εξήγησε στον κατηγορούμενο τα δικαιώματά του και του είπε ότι πρέπει να προσέξει την κατηγορία που θα του απαγγείλει ο Εισαγγελέας, ότι μπορεί να προβάλει κατά της κατηγορίας αυτής όλους τους ισχυρισμούς του, να κάνει παρατηρήσει και ερωτήσεις μετά από την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε αποδεικτικού μέσου και ότι θα απολογηθεί μετά το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο Εισαγγελέας πήρε το λόγο και απάγγειλε με συνοπτική ακρίβεια την κατηγορία σύμφωνα με το κλητήριο θέσπισμα που κοινοποιήθηκε στον κατηγορούμενο και είπε ότι για την υπόθεση αυτή κάλεσε τους μάρτυρες που αναφέρονται κάτω από το κατηγορητήριο.

Ο Πρόεδρος φώναξε τα ονόματα των μαρτύρων αυτών και παρουσιάστηκε ο α' μάρτυρας.

Ο κατηγορούμενος σε σχετική ερώτηση του Προέδρου δήλωσε ότι δεν κάλεσε μάρτυρα υπερασπίσεως και ότι δεν έχει να παρατηρήσει ή να εξηγήσει οτιδήποτε για την κατηγορία.

Αφού απομακρύνθηκαν από το ακροατήριο, σύμφωνα με το άρθρο 350 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, οι υπόλοιποι μάρτυρες, παρέμεινε μόνο ο πρώτος μάρτυρας, ο οποίος όταν ρωτήθηκε από τον Πρόεδρο για την ταυτότητά του απάντησε ότι ονομάζεται Χ.Ν. του Ι., γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη και κατοικεί στη Θεσσαλονίκη, είναι 73 χρόνων και το επάγγελμά του είναι συνταξιούχος, είναι έλληνας και χριστιανός ορθόδοξος, γνωρίζει απλά τον κατηγορούμενο και δεν συγγενεύει με αυτόν, επομένως ορκίσθηκε στο Ιερό Ευαγγέλιο σύμφωνα με το άρθρο 218 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και όταν εξετάσθηκε, κατέθεσε τα εξής: Στην οδό κατά τις 10.00 το πρωί ήμουν με τον ανεψιό μου και ήθελα να διασχίσω τα ην οδό για να πάω απέναντι. Πήγαινα να πάρω ένα κουτάκι μπογιά και θα γυρνούσα πάλι πίσω. Πέρασα το ένα ρεύμα και περίμενα στη διαχωριστική γραμμή γιατί έρχονταν αυτοκίνητα από το αντίθετο ρεύμα. Τα φανάρια ήταν μακριά, έχουνε μεταξύ τους απόσταση γύρω στα 200 μέτρα. Έβρεχε εκείνο το πρωί, γι' αυτό δεν σταμάτησε το αυτοκίνητο του κατηγορουμένου. Με χτύπησε πολύ γιατί έτρεψε, με πήρε πάνω στο καπό και με τίναξε. Από τη λωρίδα που κινούνταν ο κατηγορούμενος ήταν δεξιά ελεύθερος ο δρόμος. Αναλόγως, δεν

είχε πολύ κίνηση. Με χτύπησε με το μπροστινό μέρος του αυτοκινήτου ο κατηγορούμενος. Το είδα το αυτοκίνητο του κατηγορουμένου που ερχότανε γύρω στα 50 μέτρα, αλλά φαντάστηκα ότι προλάβαινα να περάσω. Βρισκόμουν μπροστά στο αυτοκίνητο όταν με χτύπησε ο κατηγορούμενος και με πήρε επάνω στο καπό. Στάθηκε εκεί για να ελέγξω το άλλο ρεύμα, δεν θυμάμαι τι γινότανε στο άλλο ρεύμα, δεν πρόλαβα να δω.

Στο σημείο αυτό αναγνώσθηκαν τα εξής έγγραφα:

- 1) Η από .././1992 Έκθεση Αυτοψίας Τροχαίου Ατυχήματος.
- 2) Το από .././1992 Πρόχειρο Σχεδιάγραμμα Τροχαίου Ατυχήματος.
- 3) Η με αριθμό/1992 Βεβαίωση του Γενικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης «ΑΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ».

Μετά ο Πρόεδρος κάλεσε σε απολογία τον κατηγορούμενο, ο οποίος αρνήθηκε την πράξη που του αποδίδεται και είπε: Τον είδα τον παππού στα 50 μέτρα να τρέχει. Ήμουν στην οδό και στη δική μου πλευρά υπήρχαν παρκαρισμένα αυτοκίνητα. Τον είδα να τρέχει, κοίταζε προς το άλλο ρεύμα και εμένα δεν με είδε καθόλου ο κύριος. Εγώ αντιλήφθηκα ότι έκανε πίσω στη διαχωριστική άσπρη γραμμή που καθότανε, γιατί είδε τα αυτοκίνητα από το αντίθετο ρεύμα και φοβήθηκε. Εμένα δεν με έβλεπε καθόλου, φοβότανε τα αυτοκίνητα που έφευγαν γρήγορα στο αντίθετο ρεύμα. Όταν τον είδα που έκανε πίσω αμέσως φρέναρα. Τον μετέφερα τον παθόντα στο νοσοκομείο, γιατί μου είπε ότι είχε και την καρδιά του και ενδιαφέρθηκα γι' αυτόν. Τόσα χρόνια είμαι επαγγελματίας οδηγός, δεν είδα τέτοιο πράγμα.

Ο Πρόεδρος ρώτησε τον Εισαγγελέα και τους διαδίκους με τελευταίο στη σειρά τον κατηγορούμενο αν θέλουν να κάνουν κάποια συμπληρωματική εξέταση ή εξήγηση και, όταν αυτοί απάντησαν αρνητικά, κήρυξε το τέλος της αποδεικτικής διαδικασίας.

Ο Εισαγγελέας πήρε και πάλι τον λόγο και αφού ανέπτυξε την κατηγορία, πρότεινε να κηρυχθεί αθώος ο κατηγορούμενος. Ο συνήγορος του κατηγορουμένου πήρε το λόγο και αφού ανέπτυξε την υπεράσπιση, ζήτησε να κηρυχθεί αθώος ο πελάτης του.

Μετά το Δικαστήριο σε μυστική διάσκεψη που έγινε στην έδρα με την παρουσία και της Γραμματέως κατάρτισε την ταυτάριθμη απόφασή του, την οποία η Πρόεδρος αμέσως δημοσίευσε. Η απόφαση αυτή είναι η εξής:

ΣΚΕΠΤΙΚΟ

Επειδή από την κύρια αποδεικτική διαδικασία γενικά, τα έγγραφα που διαβάστηκαν στο ακροατήριο, τις μαρτυρίες του μάρτυρα κατηγορίας που εξετάσθηκε ένορκα στο ακροατήριο σε συνδυασμό και με την απολογία του κατηγορουμένου και από την υπόλοιπη συζήτηση της υποθέσεως, δεν αποδείχθηκε αμέλεια του κατηγορουμένου, ώστε να δικαιολογεί την ενοχή του, αφού ο τραυματισμός του παθόντος οφείλεται αποκλειστικά σε δική του αμέλεια, λόγω της αιφνίδιας κίνησής του προς τα πίσω, παρά την τροχοπέδηση του κατηγορουμένου το ατύχημα δεν αποφεύχθηκε. Αποδεικνύεται, δηλαδή, ότι ο κατηγορούμενος κατέβαλε την επιμέλεια και προσοχή του μέσου συνετού οδηγού και, συνεπώς, πρέπει να κηρυχθεί αθώος.

Επειδή από την ίδια παραπάνω αποδεικτική διαδικασία το Δικαστήριο δεν πείσθηκε ότι ο μηνυτής από δόλο κατάγγειλε τον κατηγορούμενο, πρέπει να απαλλαγεί από τα δικαστικά έξοδα και τέλη, τα οποία βαρύνουν το Δημόσιο.

ΔΙΑ ΤΑΥΤΑ

ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντα τον κατηγορούμενο Γ.Α. του Α., κάτοικο Θεσσαλονίκης.

ΚΗΡΥΣΣΕΙ αυτόν ΑΘΩΟ του ότι: Στη Θεσσαλονίκη στις από αμέλειά του προξένησε σωματική κάκωση στον Χ.Ν. του Ι., ετών 67, κάτοικο Θεσσαλονίκης, ήτοι οδηγός τυγχάνων του κατωτέρω οχήματος και υποχρεωμένος λόγω του επαγγέλματός του να δείξει ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή, από έλλειψη της προσοχής στην οδήγηση, που όφειλε από τις περιστάσεις και μπορούσε να καταβάλει, δεν προέβλεψε το αξιόποιο αποτέλεσμα που πραγματοποιήθηκε από την πράξη του και ειδικότερα οδηγώντας το υπ' αριθμ. Φ.Ι.Χ. αυτοκίνητο κατά την ώρα που εκινείτο στην οδό με κατεύθυνση προς την οδό δεν οδηγούσε με σύνεση και διαρκώς εντεταμένη την προσοχή του και δεν επέδειξε ιδιαίτερη προσοχή στους υπερήλικες, προσέτι δε δεν ανέστειλε την ταχύτητα του αυτοκινήτου του στο πρόπον μέτρο, παρά το γεγονός ότι το οδόστρωμα ήταν ολισθηρό από τη βροχή. Από τις παραπάνω δε παραλείψεις του παρέσυρε τον πιο πάνω παθόντα καίτοι αντιλήφθηκε από αρκετή απόσταση να επιχειρεί να διασχίσει πεζός κάθετα την οδό από δεξιά προς τα αριστερά σε σχέση με

την πορεία του αυτοκινήτου του, με αποτέλεσμα αυτός να πέσει στο οδόστρωμα και να υποστεί ουσιώδη σωματική βλάβη και δη «πρόσθιο εξάρθρωμα αριστερού ώμου».

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε αμέσως στο ακροατήριο σε δημόσια συνεδρίαση.

Θεσσαλονίκη, 2 Δεκεμβρίου 1998

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ